

Няпоўны працоўны час.

Па дамове паміж работнікам і наймальнікам могуць ўсталёўвацца як пры прыёме на працу, так і пасля няпоўны працоўны дзень або няпоўны працоўны тыдзень згодна з часткай 1 артыкула 118 Працоўнага кодэкса Рэспублікі Беларусь (далей – ПК).

Пры няпоўным працоўным дні памяншаецца норма працягласці штодзённай работы, вызначаная правіламі ўнутранага працоўнага распарадку ці графікам работы ў наймальніка (частка 3 артыкула 118 ПК).

Пры няпоўным працоўным тыдні скарачаецца колькасць рабочых дзён у тыдзень (частка 4 артыкула 118 ПК).

Няпоўны працоўны час можа таксама складацца ў адначасовым памяншэнні нормаў працягласці штодзённай працы і колькасці рабочых дзён у тыдзень (частка 5 артыкула 118 ПК).

Пагадненне аб няпоўным працоўным часе можа быць заключана на пэўны або на нявызначаны тэрмін (частка 6 артыкула 118 ТК).

Артыкулам 289 ПК прадугледжаны катэгорыі работнікаў, якім наймальнік па дамоўленасці з імі абавязаны ўстанавіць няпоўны працоўны дзень або няпоўны працоўны тыдзень:

1) па просьбе цяжарнай жанчыны, жанчыны, якая мае дзіця ва ўзросце да чатырнаццаці гадоў (у тым ліку які знаходзіцца на яе апецы), работніка, які ажыццяўляе догляд за хворым членам сям'і ў адпаведнасці з медыцынскай даведкай аб стане здароўя;

2) інвалідам у адпаведнасці з індывідуальнымі праграмамі рэабілітацыі інвалідаў;

3) пры прыёме на працу па сумяшчальніцтве;

4) іншым катэгорыям работнікаў, прадугледжаных калектыўным дагаворам, пагадненнем.

Ўмова аб рабоце з няпоўным працоўным часам ўключаецца ў працоўны дагавор пры прыёме работніка на працу. Пераход на няпоўны працоўны час у перыяд працоўнай дзейнасці афармляецца загадам (распараджэннем).

Галоўны дзяржаўны інспектар працы
аддзела нагляду за прытрымліваннем заканадаўства
аб працы Гродзенскага абласнога кіравання
Дэпартаменту дзяржаўнай інспекцыі працы
Сало А.Ул.